

Relotge de sol de Can Tres

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Urbanització Interclub. Avinguda dels Pins, 1
Emplaçament Sobre un turó relativament prop del castell, dominant l'antic Pla de Can Tres.

Coordenades:

Latitud: 41.382883292758
Longitud: 1.9511843483765
UTM Est (X): 412304
UTM Nord (Y): 4581792

Classificació

Número de fitxa 08068 - 358
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: S'ha repintat, per la qual cosa el rellotge es troba per sota d'una capa de pintura de color blanc, com la de la resta de la façana. S'hauria de dur a terme una acurada restauració per tal de tornar aquest element a la seva fesomia i vàlua original.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL – 500-I
Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017. PEPAAC – ph-58
dt., 02/05/2017 - 12:00
Data aprovació:
Número inventari Inventari de rellotges de Sol dels Països Catalans: n. 3782
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit

Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	2420608DF1822S0001ME
Autoria de la fitxa	Juana María Huélamo - Kuanum
Data de registre de la fitxa:	dl., 27/05/2024 - 16:18

Descripció

Relloctge de sol del tipus considerat "d'autor" de traça rectangular. Es troba ubicat a a façana principal de l'antiga masia, a l'esquerra del balcó del primer pis, a hores d'ara, absolutament pintat de blanc, per la qual cosa s'ha d'acudir a la seva descripció a l'obra de la Societat Catalana de Gnomònica.

El gnòmon, encara visible, és de vareta, i te un doble marc. Presenta orientació sud-est, amb les següents marques horàries: 6 del matí i 5 de la tarda, en cicles de 12 hores. Les mitges hores a les hores centrals del dia. Numeració aràbiga, la línia de les 12 és vertical.

Observacions:

Com que la fesomia del rellotge actualment no és visible, es troba transcrita la que ofereix l'Inventari dels rellotges de sol dels Països Catalans, feta per la Societat Catalana de Gnomònica. Té el número: 3782.

Història

El rellotge podria haver-se ubicat a la façana de l'antiga masia en el mateix moment en què es va instal·lar la decoració actual, a inicis del segle XX.

Els rellotges de sol han estat testimonis silenciosos del pas del temps, marcant les hores uns cops amb la seva elegància i altres amb la seva senzillesa.

Aquestes peces, moltes d'elles úniques, sovint adossades a les parets de cases de nuclis urbans, o a pagès a les masies, han format part integrant de la història cultural i arquitectònica a casa nostra.

L'ús dels rellotges de sol data de temps antics, quan les societats depenien principalment de la posició del sol per mesurar el temps. Es va desenvolupar una gran varietat de rellotges de sol durant l'edat mitjana, el Renaixement i el Barroc, tot i que les primeres versions podrien ser força bàsiques.

A la Catalunya medieval, els monestirs van ser pioners en la instal·lació de rellotges de sol a les seves parets, utilitzant-los com a eines essencials per a la recitació dels oficis religiosos. Amb el temps, aquesta pràctica es va estendre a les cases i masies, reflectint una preocupació creixent per mesurar amb precisió el temps en la vida quotidiana.

Els rellotges de sol presenten una diversitat de formes i estils, des de simples marques horàries en superfícies planes fins a complicats gnòmons verticals. Les influències del romànic, el gòtic i fins i tot el modernisme es poden apreciar en el disseny d'aquestes peces. Molts rellotges destaquen per l'ornamentació artística que tenen i alguns se'ls anomena "d'autor", tractant-se de peces úniques i originals, pintats directament als murs de les cases amb l'orientació adequada, i amb detalls que reflecteixen l'habilitat dels artesans locals. D'altres, peces industrials, majoritàriament de ceràmica vidriada, que es col·locaven buscant

la marcació precisa que procura la llum solar.

A més de la seva funció pràctica, els rellotges de sol també simbolitzen una connexió amb el passat i una apreciació de les tradicions. En moltes cases i masies, es manté la pràctica de restaurar i conservar amb cura aquestes antiguitats com a testimoniatge d'una època passada, preservant així la seva autenticitat i valor cultural, més que la seva raó pràctica i utilitària.

Bibliografia

LLURBA RIGOL, Josep (2021b) Les masies de Cervelló, La Palma de Cervelló i Vallirana. Nèctar Editorial. Torrelles de Llobregat.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Rellotges de Sol dels Països Catalans. SCG. Societat Catalana de G...](#)

